

عنوان مقاله:

ارزیابی رابطه کشاورزی پایدار و توسعه پایدار روستایی (مطالعه موردی: نواحی روستایی شهرستان فسا)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های روستایی، دوره 7، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سید هدایت الله نوری - دانشیار، گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشکده علوم جغرافیایی و برنامه ریزی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

عباس امینی - استادیار، گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشکده علوم جغرافیایی و برنامه ریزی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

حمزه رحیمی - استادیار، گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشکده علوم جغرافیایی و برنامه ریزی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

کشاورزی نقش اساسی و تعیین کننده ای در سرنوشت جامعه روستایی ایران دارد و نمی توان انتظار داشت بدون داشتن راه حلی استوار و منطقی برای کشاورزی به توسعه روستایی رسید. هدف تحقیق حاضر ارزیابی رابطه کشاورزی پایدار و توسعه پایدار روستایی در نواحی روستایی شهرستان فسا است. در این مطالعه از روش توصیفی تحلیلی استفاده و داده ها به روش پیمایشی تهیه شد. جامعه آماری این تحقیق شامل سرپرستان خانوارهای روستایی شهرستان فسا بود که با استفاده از فرمول کوکران، نمونه ای به حجم ۲۸۵ نفر از بین آن ها به صورت تصادفی انتخاب شد. این افراد از طریق پرسش نامه که اعتبار آن با استفاده از روش آلفای کرونباخ آزموده شده بود بررسی شدند. در این مطالعه برای تجزیه و تحلیل داده ها از رویکرد آماری مدل سازی معادله های ساختاری و آزمون تحلیل عاملی تاییدی دوعاملی مرتبه اول استفاده شد. نتایج آزمون ها نشان داد هر دو مدل اندازه گیری توسعه روستایی و کشاورزی پایدار اعتبار قابل قبولی دارد. همچنین مدل دوعاملی مرتبه اول برای ارتباط بین توسعه پایدار روستایی و کشاورزی پایدار و برازش آن ها با داده های گردآوری شده اعتبار داشت. بر اساس نتایج تحلیل درمجموع معرف های کشاورزی پایدار تاثیر مستقیم بیشتر و معنادارتری بر توسعه پایدار روستایی نسبت به شرایط معکوس این رابطه داشته اند.

کلمات کلیدی:

توسعه روستایی، پایداری، کشاورزی پایدار، مدل سازی معادله ساختاری، نواحی روستایی شهرستان فسا، فسالق الحد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1428077>

